

Отримано: 28 квітня 2026 р.

Прорецензовано: 13 травня 2026 р.

Прийнято до друку: 18 травня 2026 р.

Email: nataladash@elr.tnpu.edu.ua

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6189-6897>Researcher ID: www.researcherid.com/rid/I-7850-2018DOI: [http://doi.org/10.25264/2519-2558-2026-30\(98\)-183-186](http://doi.org/10.25264/2519-2558-2026-30(98)-183-186)

Дашченко Н. Л. Семантика міського простору в регіональних медіатекстах: ословлення через топоніми та локативи (тернопільський контекст). *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*: серія «Філологія». Острог: Вид-во НаУОА, 2026. Вип. 30(98). С. 183–186.

УДК: 070.821.161.2'373.21(477.84)

Дашченко Наталія Левківна,*кандидат філологічних наук, доцент кафедри журналістики,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка*

СЕМАНТИКА МІСЬКОГО ПРОСТОРУ В РЕГІОНАЛЬНИХ МЕДІАТЕКСТАХ: ОСЛОВЛЕННЯ ЧЕРЕЗ ТОПОНІМИ ТА ЛОКАТИВИ (ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ КОНТЕКСТ)

У статті проаналізовано особливості репрезентації урбаністичного простору в регіональних медіатекстах на матеріалі тернопільських онлайн-видань «Терен» і «Наш день». Простір розглянуто як семантичну й дискурсивну категорію, що формується через мовні засоби та наративні стратегії медіа. Мета дослідження – виявити семантичні моделі просторової репрезентації та з'ясувати роль топонімів і локативів у процесі ословлення міського середовища. Для досягнення мети застосовано дискурс-аналіз, контент-аналіз, а також семантичний і описовий методи, що забезпечили комплексне вивчення емпіричного матеріалу. Установлено, що медіатексти не лише відображають, а й конструюють просторову реальність, формуючи уявлення про місто як фізичний і соціокультурний простір. Визначено провідні семантичні моделі, серед яких ключовими є географічна й урбаністична, що у взаємодії забезпечують цілісне осмислення міського середовища. З'ясовано, що топоніми (зокрема урбаноніми) виконують функцію локалізації подій і водночас акумулюють культурно-історичні смисли, тоді як локативи уточнюють просторові координати й підвищують точність медійного повідомлення. Доведено, що поєднання цих одиниць є типовою мовною стратегією медіадискурсу, яка сприяє формуванню образу міста, відображає його культурну пам'ять і соціальні процеси та впливає на формування локальної ідентичності.

Ключові слова: семантика простору, медіатекст, урбаністичний простір, топоніми, локативи.

Nataliia Dashchenko,*Candidate of Philological Sciences,
Associate Professor in the Department of Journalism,
Volodymyr Hnatiuk Ternopil National Pedagogical University*

THE SEMANTICS OF URBAN SPACE IN REGIONAL MEDIA TEXTS: EXPRESSION THROUGH TOPONYMS AND LOCATIVES (THE TERNOPIIL CONTEXT)

This article analyses the characteristics of the representation of urban space in regional media texts, using examples from the Ternopil-based online publications «Teren» and «Nash Den». Space is examined as a semantic and discursive category, shaped through linguistic means and narrative strategies employed by the media. The aim of the study is to identify semantic models of spatial representation and to clarify the role of toponyms and locatives in the process of describing the urban environment. To achieve this aim, discourse analysis, content analysis, as well as semantic and descriptive methods were employed, ensuring a comprehensive study of the empirical material. The results show that media texts not only reflect but also construct spatial reality, shaping perceptions of the city as a physical and sociocultural space. Leading semantic models have been identified, among which the geographical and urbanistic models are key, and which, in interaction, ensure a holistic understanding of the urban environment. It has been established that toponyms (in particular, urbanonyms) serve to localise events whilst simultaneously accumulating cultural and historical meanings, whereas locatives specify spatial coordinates and enhance the accuracy of media reports. It has been demonstrated that the combination of these units is a typical linguistic strategy of media discourse, which contributes to the formation of the city's image, reflects its cultural memory and social processes, and influences the formation of local identity.

Keywords: semantics of space, media text, urban space, toponyms, locatives.

Постановка проблеми. У сучасному гуманітарному знанні категорія простору має особливу значущість, виступаючи не лише як фізична чи географічна величина, а як складна семіотична й дискурсивна конструкція. У межах філологічних студій простір осмислюють як результат мовного й культурного моделювання, що відображає специфіку сприйняття світу в певній спільноті. Особливої уваги в цьому контексті потребують медіатексти, які не лише репрезентують просторову реальність, а й активно її конструюють, формуючи уявлення аудиторії про локальні, регіональні та національні простори.

Регіональні медіа відіграють важливу роль у процесах ословлення локального простору, оскільки саме вони найтісніше пов'язані з повсякденним життям громади, її соціальними практиками, культурною пам'яттю та ідентичністю. Через добір тем, мовні засоби та наративні стратегії регіональні журналісти формують образ території, який поєднує об'єктивні характеристики з оцінними, символічними й емоційними нашаруваннями. У цьому сенсі медіатексти виступають не лише джерелом інформації, а й інструментом осмислення та інтерпретації простору.

Актуальність дослідження зумовлена потребою аналізу семантики простору в регіональному медіадискурсі, зокрема на матеріалі тернопільських медіа, які репрезентують унікальний культурний і соціальний ландшафт. **Мета** статті – виявити основні семантичні моделі репрезентації урбаністичного простору та проаналізувати мовні й дискурсивні засоби їх реалізації в медіатекстах. Матеріалом дослідження слугували публікації за січень – квітень 2026 р. на тернопільських сайтах «Терен» і «Наш день», у яких наявна рубрика «Культура». Для аналізу обрано публікації про культурні події, оскільки в них подано широкий спектр урбаністичних локацій і водночас відображено символічні, історичні та соціокультурні смисли міського простору.

Результати здобуто завдяки застосуванню комплексу **методів**, зокрема: дискурс-аналіз дав змогу виявити способи відтворення простору в медіатекстах і стратегії його репрезентації; контент-аналіз сприяв відбору та систематизації емпіричного матеріалу, визначенню репрезентативних прикладів уживання топонімів і локативів у тернопільських онлайн-медіа; семантичний та описовий методи уможливили розкрити значеннєвий потенціал просторових одиниць, окреслити функційні можливості мовних засобів вираження простору в медіатекстах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасних філологічних студіях поняття «простір» розглядають як багатовимірну категорію, що поєднує фізичний, культурний, символічний і мовний виміри. Простір у цьому контексті постає не лише як місце дії, а й результат інтерпретації та осмислення реальності. В українському мовознавстві накопичено значний доробок із вивчення різних аспектів просторової семантики, засобів її лексичного та граматичного вираження, репрезентований у працях таких науковців: Н. Бобух, Л. Бойко, К. Глуховцева, І. Даценко, О. Євтушок, О. Єщенко, Т. Жила, Н. Іванова, О. Кардашук, І. Корнейко, І. Кочан, Л. Коцюк, Т. Линник, Ю. Онищенко, О. Присяжнюк, П. Редін, В. Романова, М. Сенів, М. Степаненко, О. Стишов, Є. Харитонova, О. Чмир, Т. Щєбликіна, Т. Ястремська та ін.

Суттєві дефініції, що стосуються розуміння семантики простору, вміщено в енциклопедії «Українська мова». Наприклад, І. Вихованець окреслює просторову семантику в понятті «локативність», що є семантичною категорією, «до якої входять усі різновиди просторового значення. Виражає відображені в свідомості людей різноманітні просторові відношення предметів і явищ, зокрема їхнє місцеперебування, напрямки руху, контактність та дистантність розташування і под.» (Вихованець, 2020: 296–297). Н. Клименко описує семантику простору в понятті «назви місця»: «назви, що означають місце, де відбуваються різні види людської праці, діють заклади чи установи, а також приміщення для утримання тварин, сховища для зберігання засобів виробництва та готової продукції, місцезнаходження предметів тощо» (Клименко, 2020: 365–366).

У монографії «Феномен художнього тексту: комунікативний, семантичний і прагматичний аспекти» О. Єщенко зазначає: «У текстолінгвістиці виокремлюють такі різновиди просторового континууму: об'єктивний, концептуальний і художній» (Єщенко, 2021: 283). Дослідниця вирізняє узагальнені моделі просторової організації для художнього тексту: психологічний простір, близький до реальності географічний простір, простір інтер'єру, фантастичний простір, космічний простір, суспільний простір (Єщенко, 2021: 285).

За дослідженням А. Ященко, просторова реальність постає як топонімічна картина світу, у якій відображається культура етносу й індивідуальний досвід (Ященко, 2018). У статті «Осмислення категорії «простір» у гуманітаристиці» С. Лутова узагальнює, що лексика з просторовою семантикою репрезентує різні типи простору, які класифікують за ознаками організації, локалізації та протиставлення (реального / ірреального, свого / чужого, внутрішнього / зовнішнього), вони мають високий образний і метафоричний потенціал та найповніше виражені іменниками (Лутова, 2023: 289). Отже, у мовній картині світу простір постає як складна семантично структурована система, у якій через лексичні засоби відображено культурний досвід і багатовимірну організацію дійсності.

Попри активне вивчення категорії простору в лінгвістиці, її функціонування в медіатекстах недостатньо досліджене. Це зумовлено динамічністю медіадискурсу, швидкою зміною форматів і платформ, а також складністю поєднання мовних, візуальних і соціокультурних чинників у межах одного тексту. Крім того, бракує системних досліджень, що поєднують семантичний аналіз із конкретним регіональним матеріалом.

Виклад основного матеріалу. Медіатекст слугує інструментом репрезентації простору, оскільки через мовні засоби (топоніми, локативи) формує уявлення про географічні, соціальні та культурні характеристики певної території. Через добір тем, застосування наративних стратегій медіа не лише відображають простір, а й інтерпретують його, надаючи йому символічних значень.

Із погляду семантики в медіатекстах виокремлюємо моделі репрезентації простору: географічний (локалізація, топоніми, природні об'єкти), соціальний (спільноти, соціальні групи, взаємодії), культурний (традиції, символи, історична пам'ять, культурні практики), урбаністичний (міська інфраструктура, забудова, публічні локації), історичний (події минулого, історичні наративи), оцінний (аксіологічний) (позитивні / негативні характеристики і конотації), ментальний (когнітивний) простір (уявлення, образи, концепти у свідомості).

У цій статті розглядаємо об'єктивний простір, який відображає реальний світ, співвідносить текст із певними обставинами, та модель близького до реальності географічного простору, що відображає в журналістських публікаціях конкретне місце. Відтак зосереджуємо увагу на топонімах і локативах (назвах обмежених просторів) як мовних маркерах міського просторового середовища.

Поєднання географічної та урбаністичної семантичних моделей зумовлене тим, що обидві репрезентують простір як цілісну систему – від природних характеристик території до її антропогенного освоєння. Географічний вимір задає базові координати локалізації, тоді як урбаністичний конкретизує їх через інфраструктуру, архітектуру та функційні зони міського середовища. У взаємодії ці моделі забезпечують комплексне осмислення простору як фізично окресленого й соціально організованого середовища. Як зазначає І. Демешко, «урбанонімний простір певного міста – сукупність урбанонімних одиниць, адаптованих за лінгвістичними, соціокультурними, етнокультурними законами, зафіксованих у писемному та усному мовленні мешканців міста» (Демешко, 2025: 63).

У медіаповідомленнях події відображають за принципом відповідей на п'ять основних питань: хто? що? де? коли? чому?, серед яких третє важливе для з'ясування просторових обставин. Для цього подають фактичну інформацію: указують вулиці, провулки, площі, майдани, бульвари та інші урбаноніми – назви об'єктів у місті. Майже в кожному тексті аналізованих сайтів наявні різні топоніми, з-поміж яких: назви тернопільських вулиць (*Руська, Гетьмана Сагайдачного, Валова, Замкова, Листопадова, Князя Острозького*), бульварів (*Данила Галицького, Тараса Шевченка*), майданів (*Театральний, Волі*). Описувані культурні події часто відбуваються в зелених зонах, тому їх назви актуалізовано в медіаповідомленнях: *парк Тараса Шевченка, парк Національного відродження, парк «Сопільче», Старий парк, сквер ім. Тараса Шевченка*. Як зазначають Г. Бачинська та М. Тишковець, ці «найменування є своєрідним джерелом інформації про Тернопіль, оскільки вони розкривають історію, культуру, традиції та звичаї мешканців міста» (Бачинська, Тишковець, 2014: 15).

Маркерами культурного простору Тернополя в медіатекстах є назви театрів і сценічних майданчиків (*Тернопільський академічний обласний драматичний театр імені Тараса Шевченка, Тернопільський академічний обласний театр актора*

і ляльки, Тернопільська обласна філармонія), музеїв і виставкових просторів (Тернопільський обласний краєзнавчий музей, Тернопільський обласний художній музей, Музей політичних в'язнів), бібліотек (Тернопільська обласна універсальна наукова бібліотека, Тернопільська обласна бібліотека для молоді, Тернопільська обласна бібліотека для дітей), культурно-мистецьких центрів (Український дім «Перемога», Палац культури «Березіль» імені Леся Курбаса, Центр науки Тернополя). Ці назви функціонують у медіатекстах як локатори культурного простору (місця подій). Ось кілька прикладів: **Тернопільський обласний краєзнавчий музей презентував виставку «Корифей тернопільської сцени», присвячену світлій пам'яті народного артиста України Мирослава Коцюлима** (Т, 17.01.2026); **3 нагоди 212-ї річниці від дня народження Тараса Шевченка в Музеї національно-визвольної боротьби Тернопільщини відкрили виставку «Шевченкіана: рідкісні видання з бібліотечних фондів Українського Національного об'єднання – філія Торонто»** (Т, 11.03.2026).

Елементами урбаністичного наративу, через які медіа конструюють образ міста та які слугують маркерами просторової семантики в медіатекстах, є назви архітектурних пам'яток Тернополя, зокрема: історичних та оборонних споруд (Тернопільський замок, Старий замок), сакральних споруд (Церква Воздвиження Чесного Хреста, Надставна церква Різдва Христового, Домініканський костел (Катедральний собор Непорочного Зачаття), Церква Успіння Пресвятої Богородиці), громадських та адміністративних будівель (будинки Тернопільської міської ради, Тернопільський залізничний вокзал) та ін. Наприклад: **Театралізовану Хресну дорогу представили діти і молодь парафії Успіння Пресвятої Богородиці у Тернополі** (Т, 10.03.2026); **У неділю, 22 березня, о 19:00 в Архикатедральному храмі Тернополя відбудеться відкрита лекція на тему: «Окупація Галичини, терор та переслідування УГКЦ червоноармійцями 1939–1941 рр.»** (Т, 21.03.2026). Назви цих об'єктів виконують функцію просторових маркерів, а також є символами культурної спадщини та історичної пам'яті.

Урбаноніми в медіатекстах функціонують як компресовані знаки культури, що містять уявлення та фонові знання про об'єкти. Топоніми, зокрема урбаноніми, часто супроводжені локативами, оскільки потребують уточнення просторових координат і конкретизації місця дії в межах ширшого контексту. Наприклад: **Презентація артбуку «COUNTER CULTURE: Локації неформальної культури Тернополя» відбулася днями у креативному кластері «На пошті»** (Т, 03.04.2026); **Виставка картин художниці Юлії Каташинської «Почути себе» відбулася у освітньому артпросторі «Ліра» у Тернополі** (Т, 01.04.2026). Локативи дають змогу однозначно ідентифікувати об'єкт, підсилюючи інформативність і забезпечуючи точність репрезентації простору в медіатексті.

Як локативи переважно вживають іменники або фрази, що вказують на місцеперебування, спрямованість руху або обмеженість простору. Виконуючи функцію просторової конкретизації, локативи часто поєднують з урбанонімами, щоб точно позначити місце події. Наприклад: **У фойє Палацу культури «Березіль» імені Леся Курбаса відкрилася особлива виставка ікон нашого земляка, Заслуженого майстра народної творчості України Володимира Шерстія «З вірою до Перемоги»** (НД, 11.01.2026); **Цьогоріч головна великодня локація «Традиції. Сили. Надії» розміститься у сквері на вулиці В. Чорновола, де вже розпочали встановлення тематичної експозиції** (НД, 06.04.2026); **Третю персональну виставку художника Петра Мороза «Живопис. Графіка» відкрили у галереї Тернопільської обласної організації Національної спілки художників України** (Т, 13.03.2026).

Аналізовані сайти повідомляють і про історичні місця, і про нові локації в Тернополі, актуалізуючи культурну пам'ять і соціальні смисли міського простору. Наприклад, у новині **На засіданні виконавчого комітету Тернопільської міської ради розглянули електронну петицію про реставрацію пам'ятки архітектури – вілли Вітошинських (1898 року)** (НД, 08.04.2026) просторові одиниці подано інституційним локативом і топонімічно маркованим об'єктом *вілла Вітошинських*, які виконують функцію конкретизації місця події та її прив'язки до адміністративного й архітектурного простору. У новині **У Тернополі відбулася «Різдвяна розколяда» за участі родин полеглих Героїв України. Захід розпочався на Алеї пам'яті «Незламні»** (НД, 02.02.2026) використано топонім і новітній для Тернополя урбанонім *Алея пам'яті «Незламні»*. Це – меморіал, відкритий 23 травня 2024 р. на бульварі Тараса Шевченка. Він є символом пам'яті понад 500 тернополян, загиблих у російсько-українській війні. Наведені просторові одиниці виконують ідентифікаційну функцію, забезпечуючи точність локалізації подій, формують символічне навантаження як історичних, так і новітніх локацій міста.

Загалом як локативи, що вказують на міський культурний простір, у медіатекстах вживають конструкції на зразок: у *театрі*, у *філармонії*, у *концертному залі*, у *палаці культури*, у *будинку культури*, у *музеї*, у *галереї*, у *виставковій залі* / *виставковому просторі*, у *бібліотеці*, у *культурному центрі*, у *мистецькому просторі* / *артпросторі*, у *креативному кластері*, у *кінотеатрі*, у *лекторії* / *освітньому просторі*, у *клубі* / *арт-клубі*, на *сцені*, на *площі* / *майдані*, у *міському парку* / *сквері*, біля *пам'ятника*, на *набережній*, *просто неба* / *під відкритим небом* та ін. Ці прийменниково-іменникові сполуки локативного типу виражають обставину місця. Переважає модель «прийменник + іменник у М. в. одн.»; у поширених варіантах реалізовано структуру «прийменник + прикметник + іменник (М. в.)»; у складніших моделях – «прийменник + іменник + залежний іменник у Р. в.»; конструкції *біля пам'ятника*, *під відкритим небом* реалізують модель «прийменник + іменник у Р. / О. в.». Усі наведені одиниці є граматично оформленими засобами вираження локативності, де стрижневим компонентом виступає іменник, а прийменник виконує функцію уточнення просторових відношень.

Категорія семантики простору в медіалінгвістиці важлива, оскільки медіатексти не лише відображають, а й конструюють уявлення про просторову реальність. Через мовні засоби, зокрема топоніми й локативи, формується система значень, що репрезентує території, їхні характеристики та символічні смисли. Простір у медіадискурсі постає як інтерпретована категорія, аналіз семантики якої дає змогу виявити, як медіа структурують урбаністичний культурний досвід. Отже, ця категорія є ключовою для розуміння механізмів впливу медіа на формування образу міста та локальної ідентичності.

Висновки. У статті виявлено особливості семантики урбаністичного простору в регіональних медіатекстах через аналіз топонімів і локативів як основних мовних засобів його ословлення. Визначено, що медіатексти тернопільських видань репрезентують простір за допомогою комплексу семантичних моделей, серед яких провідними є географічна й урбаністична, що у взаємодії забезпечують цілісне осмислення міського середовища. З'ясовано, що топоніми (зокрема урбаноніми) виконують функцію просторової локалізації, водночас акумулюючи культурно-історичні та соціальні смисли, а локативи забезпечують конкретизацію місця події та підвищують точність медійного повідомлення.

Унаслідок аналізу емпіричного матеріалу встановлено, що в повідомленнях про культурні події на тернопільських сайтах «Терен» і «Наш день» назви вулиць, площ, парків, культурних закладів і архітектурних пам'яток системно функціонують як маркери урбаністичного простору. Дискурсивними засобами реалізації семантичних моделей репрезентації міського середовища слугують добір та висвітлення культурних подій, їхня локалізація за допомогою топонімів і локативів, використання символічних назв, а також наративні стратегії, що полягають у дотриманні фактичної точності. Доведено, що поєднання топонімів із локативами є типовою мовною стратегією, яка забезпечує ідентифікацію просторових координат і водночас актуалізує символічний потенціал міських локацій. Виявлено, що такі номінативні одиниці формують образ міста, відображаючи його культурну пам'ять, соціальні процеси й актуальні суспільні значення.

Перспективи подальших досліджень убачаємо в розширенні аналізу семантики простору на матеріалі інших тернопільських медіа для виявлення типових і специфічних моделей просторової репрезентації, а також у вивченні взаємодії вербальних і візуальних компонентів медіатекстів у зображенні міського простору.

Література:

1. Бачинська Г., Тишковець М. Урбанонімна система міста Тернополя. *Наукові записки ТНПУ. Серія: Мовознавство*. 2014. Вип. 2 (24). С. 15–18.
2. Вихованець І. Р. Локативність. *Українська мова. Енциклопедія* / редкол. : В. М. Русанівський та ін. Київ : «Українська енциклопедія» ім. М. П. Бажана, 2000. С. 296–297.
3. Демешко І. М. Сучасний урбанонімний простір міста Кропивницького. *Наукові записки. Серія: Філологічні науки*. 2025. Вип. 213. С. 60–68. <https://doi.org/10.32782/2522-4077-2025-213-7>.
4. Єщенко Т. А. Феномен художнього тексту: комунікативний, семантичний і прагматичний аспекти: монографія / наук. ред. проф. Степаненко М. І. Львів : Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького, 2021. 470 с.
5. Клименко Н. Ф. Назви місця. *Українська мова. Енциклопедія* / редкол. : В. М. Русанівський та ін. Київ : «Українська енциклопедія» ім. М. П. Бажана, 2000. С. 365–366.
6. Лутава С. М. Осмислення категорії «простір» у гуманітаристиці. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія: Філологія*. 2023. Вип. 17 (85). С. 286–291.
7. НД – Наш день : інтернет-ресурс газети. <https://nday.te.ua>.
8. Т – Терен. Тернопільські новини : сайт. <https://teren.in.ua>.
9. Ященко А. А. Урбаноніми як один із найважливіших елементів комунікації. *Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти на сучасному етапі. Міжпредметні зв'язки. Наукові дослідження. Досвід. Пошуки*. 2018. Вип. 33. С. 127–138.

References:

1. Bachyn's'ka, H., Tyshkovets', M. (2014). Urbanonimna systema mista Ternopolya [The urban naming system of the city of Ternopil]. *Naukovi zapysky TNPu. Seriya: Movoznavstvo* [Scientific Notes of Ternopil National Pedagogical University. Series: Linguistics], 2 (24), 15–18 [in Ukrainian].
2. Vykhovanets', I. R. (2000). Lokatyvnist' [Locality]. *Ukrayins'ka mova. Entsyklopediya* [Ukrainian Language. Encyclopaedia] (s. 296–297). V. M. Rusanivs'kyi ta in. (red), Kyiv: «Ukrayins'ka entsyklopediya» im. M. P. Bazhana [in Ukrainian].
3. Demeshko, I. M. (2025). Suchasnyy urbanonimnyy prostir mista Kropyvnyts'koho [The Contemporary Urban Toponymic Space of Kropyvnytskyi]. *Naukovi zapysky. Seriya: Filolohichni nauky* [Scientific Notes. Series: Philological Sciences], 213, 60–68. <https://doi.org/10.32782/2522-4077-2025-213-7> [in Ukrainian].
4. Yeshchenko, T. A. (2021) *Fenomen khudozhn'oho tekstu: komunikatyvnyy, semantychnyy i prahmatychnyy aspekty* [The Phenomenon of Literary Text: Communicative, Semantic and Pragmatic Aspects]. (M. I. Stepanenko, nauk. red.). L'viv: L'vivs'kyi natsional'nyy medychnyy universytet imeni Danyla Halyts'koho [in Ukrainian].
5. Klymenko, N. F. (2000). Nazvy mistysya [Place names]. *Ukrayins'ka mova. Entsyklopediya* [Ukrainian Language. Encyclopaedia] (s. 365–366). V. M. Rusanivs'kyi ta in. (red), Kyiv: «Ukrayins'ka entsyklopediya» im. M. P. Bazhana [in Ukrainian].
6. Lutava, S. M. (2023). Osmyslennya katehoriyi «prostir» u humanitarystytsi [Reflections on the Concept of 'Space' in the Humanities]. *Naukovi zapysky Natsional'noho universytetu «Ostroz'ka akademiya». Seriya: Filolohiya* [Academic Papers of the National University of Ostroh Academy. Series: Philology], 17 (85), 286–291. <https://journals.oa.edu.ua/Philology/article/view/3860/3508> [in Ukrainian].
7. ND – Nash den' [Our Day]: internet-resurs hazety [the newspaper's website]. <https://nday.te.ua> [in Ukrainian].
8. T – Teren. Ternopil'ski novyny [Blackthorn. Ternopil News]: sayt. <https://teren.in.ua> [in Ukrainian].
9. Yashchenko, A. A. (2018). Urbanonimy yak odyn iz nayvazhlyvishykh elementiv komunikatsiyi [Urbanonyms as one of the most important elements of communication]. *Vykkladannya mov u vyshchyykh navchal'nykh zakladakh osvity na suchasnomu etapi. Mizhpredmetni zv'yazky. Naukovi doslidzhennya. Dosvid. Poshuky* [Language teaching in higher education institutions today. Interdisciplinary links. Research. Experience. Exploration], 33, 127–138 [in Ukrainian].